

svenske og norske Kunst, ønsker man ikke at benytte det Beløb, som Bevillingsmagten har stillet til Disposition i dette Øjemed. Man kunde tænke sig den Mulighed, at man i Sverige—Norge havde forsømt at gøre Indkøb af dansk Kunst, og at den danske Komite derfor vilde tage Repressalier, paa en Maade vilde hævne sig, fordi disse Indkøb bleve forsømte fra svensk og norsk Side. Dette er meget langt fra at være Tilfældet. Man har alene i Sverige i Løbet af de to sidste Aar købt af danske Kunstværker følgende: Til Nationalmuseet i Stockholm, Baches „Sommer“, 4,000 Kr.; Brendstrups Statue: „Vigeland“, 1,000 Kr. og Johan Rohde: „Sommeraften“, 900 Kr. Til Museet i Gøteborg er købt N. P. Mols: „Regnvej i Oktober“, 2,500 Kr.; Julius Paulsen: „Modellerne hvile“, 3,000 Kr.; Viggo Johansen: „Gæs“, 1,000 Kr. og Vilumsen: „Fra Spanien“, 1,000 Kr. Til den „Fürstenbergske Samling“ er købt Peter Hansen: „Bål“, 1,000 Kr. Til den svenske almindelige Kunstforening Otto Balle: „Ved Høsttid“, 300 Kr.; Pauline Thomsen: „Ved en Bondegaard“, 500 Kr. og Johannes Larsen: en Akvarel med Fugle, hvis Pris ikke er mig bekendt; endvidere er af private købt Julius Paulsen: „Maaneskin“, 400 Kr. og Zacho: „Høje Bøgetræer“, 2,500 Kr.; Joachim Skovgaard: „Den gode Hyrde“, 3,000 Kr. og sammes: „Jomfru i Fugleham“, 400 Kr. Kunstlotteriet har købt Anna Ancher: „Figner i Solskin“, 500 Kr.; Irminger: „Syge vente Kristus“, 1,200 Kr.; Kyhn: „Sjællandsk Landskab“, 800 Kr. og Achen: „Sommer“, 600 Kr. Endvidere er der indkøbt et Billede af Engelsted: „Araham og Isach“, 600 Kr. og et af Knud Larsen: „Portræt af Kunstnerens Fader“, 1,000 Kr. Saaledes er der i Løbet af de 2 sidste Aar alene i Sverige indkøbt for over 25,000 Kr. dansk Kunst, og de to Museer i Stockholm og Gøteborg have alene købt for over 12,000 Kr. Desuagtet udtaler den danske Komite, at den ikke ønsker at anvende Pengene i det Øjemed, hvortil de ere bevilgede, til Trods for at vi mangle en Repræsentation for de allervæsentligste Sider af svensk og norsk Kunst. Dette bliver nu et administrativt Spørgsmaal. Hvis vor Gallerikomite ikke ønsker at anvende de Penge, Rigsdagen har bevilget, maa den naturligvis lade være, men naar den kommer til Rigsdagen og foreslaar, at Penge, der ere bevilgede i dette Øjemed, skulle gaa over paa en helt anden Konto, nemlig til Fremme af Afstøbningssamlingen, ere vi rigtignok komne til et Punkt,

hvor enhver Rigsdag, der har nogen Respekt for sig selv, maa sige Nej; det kunne vi ikke være med til; det vilde være fornærmeligt ikke alene mod de svenske og norske Kunstnere, men ogsaa mod de svenske og norske Bevillingsmagter, der stadig gøre Gengæld over for Danmark og støtte den danske Kunst paa en saa rigelig og smuk Maade. Jeg nævnede her blot de Kunstværker, der ere købt til Sverige. Jeg kunde give en lignende Fortegnelse over de Kunstværker, Norge har købt, men jeg skal for ikke at trætte og drage Forhandlingen i Langdrag med disse Enkeltheder undlade det. Enhver, der har været i Kristiania, vil vide, hvor overordentlig fint og nydelig dansk Kunst er repræsenteret paa det norske Nationalgalleri. Billeder, som vi egentlig for enhver Pris burde have her i Danmark, har man købt deroppe. Norge har aldrig forsømt at bruge de Penge, som det norske Storting har bevilget i det Øjemed. Der bevilges nu 5,000 Kr. aarlig herhjemme, tidligere bevilgedes der 3,000 Kr., men slaar man op i Rigsdagstidende, Tillæg A. for Samlingen 1888—89, finder man i den af Anmærkningerne, der berører dette Spørgsmaal, Sp. 721, at Ministeren søger at faa de 3,000 Kr. aarlig forhøjet til 5,000 Kr. med den Begrundelse, at Beløbet til Anskaffelsen af svenske og norske Kunstværker hidtil har vist sig utilfredsstillende til Opnaaelsen af Formaalet med Bevillingen. — Altsaa for 8 Aar siden kom man til Rigsdagen og sagde: „De 3,000 Kr. ere for lidt!“ — det var vel særlig i Forhold til den Maade, hvorpaa den svenske Rigsdag og det norske Storting stillede sig over for os — „kunne vi ikke faa 5,000 Kr. om Aaret?“ Man fik det; men nu kommer Komiteen og siger: Vi ønske ikke at benytte dem, da der ikke har tilbudt sig nogen Lejlighed til Beløbets Anvendelse i det paagældende Øjemed. For rigtig at forstaa denne Bemærkning paa Finansloven, maa man vide, hvorledes en saadan kgl. dansk Komite er. Naar et skikkeligt, bravt og dygtigt Menneske kommer i en saadan Komite, bliver han paa en Gang saa mærkværdig fornem, der kommer en Værdighed over ham, en Værdighed, som ikke tillader ham at røre sig, i hvert Fald ikke at gøre det første Skridt. At der ikke har tilbudt sig Lejlighed til at anvende Beløbet, vil derfor paa ingen Maade sige, at man i Sverige og Norge mangler Kunstværker, som vi kunne være bekendt at have i Galleriet. Nej, det betyder, at der tilfældig ikke har været noget her i Byen i dette eller det forløbne